

Současná Fotografie Evy Duškové

Tuto fotografii pořídila v roce 2005 Zuzana Strouhová, která s paní Evou Duškovou dělala rozhovor pro Centropu.

Po maturitě jsem šla studovat na filosofii knihovnictví. Chtěla jsem sice studovat psychologii, ale v pololetí v oktávě jsem se dozvěděla, že bych ji musela kombinovat pouze s čistou filosofií a tehdy znamenala čistá filosofie především marxismus. No, tak jsem to sama v sobě odmítla a přihlásila jsem se na řeči. Ovšem velmi nešikovně, protože jsem se přihlásila na anglistiku-germanistiku. V tom padesátém roce bylo totiž absolutně vyloučeno, že bych byla přijata, když jsem neměla partajní zázemí. Takže jsem měla velké štěstí, že mně tenkrát napsali: „Jste přijata na obor knihovnictví.“ A tak jsem vystudovala knihovnictví.

K nám na knihovnictví se dostalo několik lidí, kteří dělali přijímací zkoušky na úplně jiné obory. Například moje současná kolegyně, nejen ročníková, ale i profesní, dělala přijímací zkoušky na dějiny umění A také dostala vyjádření: „Jste přijata na obor knihovnictví.“ On totiž o to knihovnictví neměl nikdo zájem. Anita Franková například se hlásila na historii a přijali ji na archivnictví. Studovala ve stejném ročníku. Tenkrát nebylo možné přejít na jiný obor, když už Vás na filosofickou fakultu přijali, přestože se to, myslím někomu povedlo, ale zase Vás mohli přijmout na úplně jiný obor, než na jaký jste dělala přijímací zkoušky. Já jsem si tenkrát říkala, že lepší knihovnictví než nic. Ale potom mě to chytilo a dělám to dodnes.

Knihovnictví mě opravdu chytilo, uchvátil mě hlavně ten systém. Navíc tehdy v Ústavu pro hydrodynamiku mě to zaujalo i obsahem. Můj tatínek byl technik, já jsem znala i nějaké autory, o nichž tatínek povídal, takže jsem k tomu měla blízko. A v Tereziánské iniciativě k tomu mám zase blízko jako Židovka, která sama v Terezíně byla.